

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/74/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113216019
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Nemčeková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5113216019.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Nemčekovej a členov senátu JUDr. Martiny Nemravovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: CD Consulting, s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 26 429 705, právne zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Y. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. - U. XXX/XX, XXX XX O., v konaní o nárokoch zo zmenky, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 7C/81/2013-58 zo dňa 27. augusta 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. 7C/81/2013-58 zo dňa 27. augusta 2014 v napadnutom výroku II/ o zamietnutí zvyšnej časti žaloby a vo výroku III/ o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I/ rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 1.502,53 Eur s úrokom 6 % od 17.05.2010 do zaplatenia a zmenkovú odmenu 5,01 Eur v mesačných splátkach po 100,- Eur, splatných vždy do každého 15. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, s tým, že v prípade nedodržania splatnosti ktorejkoľvek splátky, žalovaná stratí výhodu splátok. Výrokom II/ okresný súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Výrokom III/ okresný súd žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa návrhom na uplatnenie pohľadávky podľa čl. 4 bodu 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „nariadenie“) doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 28.03.2013 na vzorom tlačive A, domáhal, aby súd uložil žalovanej zaplatiť mu zmenkovú sumu 1502,53 Eur so zmenkovým úrokom 0,25 % denne od 09.02.2010 do zaplatenia, so zmenkovým úrokom 6 % ročne zo sumy 1502,53 Eur od 17.05.2010 do zaplatenia a zmenkovú odmenu 1/3 % zmenkovej sumy, t.j. vo výške 5,01 Eur. Návrh odôvodnil tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú žalovaná vystavila dňa 17.08.2009 na zmenkovú sumu 1502,53 Eur, pričom sa zaviazala aj k úhrade zmenkového úroku 0,25 % denne od 09.02.2010. Zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou "na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia". Za miesto platenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ na zmenku nič nezaplatil. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou "bez protestu", indosant nenechal uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou. Žalovaná sa k návrhu vyjadrila na pojednávaní dňa 27.08.2014, kedy uviedla, že si spomína, že si od spoločnosti Pohotovosť požičala peniaze. Z tejto pôžičky aj niečo splatila, ale dokladmi o zaplatení nedisponuje. Má záujem túto sumu splácať v splátkach po 100 Eur mesačne. Je invalidná

dôchodkyňa, poberá invalidný dôchodok 293 Eur, býva v spoločnej domácnosti s manželom, ktorý je dôchodca a poberá dôchodok 340 Eur mesačne. I keď v zmysle článku 5 bodu 1 nariadenia je európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu v zásade písomné, okresný súd vzhľadom na uplatnený nárok, predovšetkým výšku požadovaného zmenkového úroku, ako aj povahu vystaviteľa zmenky a indosanta (pôvodne oprávneného zo zmenky), ktoré nasvedčovali, že zmenka vychádzala pôvodne zo spotrebiteľskej zmluvy, považoval za potrebné prejednať vec na pojednávaní, ktoré vykonal dňa 27.08.2014 v neprítomnosti účastníkov konania. Okresný súd zo zmenky predloženej žalobcom spolu s návrhom zistil, že žalovaná zmenku vystavila v Ružomberku dňa 17.08.2009 a zaviazala sa na rad spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. (remitent) zaplatiť pri predložení sumu 1502,53 EUR spolu so zmenkovým úrokom 0,25 % denne od 09.02.2010. Zmenka bola vystavená s doložkou "bez protestu" a "na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia". Miesto splatnosti je uvedené sídlo spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. Na rube zmenky je zapísaný indosament na rad žalobcu.

Okresný súd aplikoval čl. I. § 5 ods. 1, 2, 3, § 11 ods. 1, § 14 ods. 1, § 16 ods. 1, § 34 ods. 1, § 48 ods. 1, § 75, § 76 ods. 1, 2 § 77 ods. 1 až 3 zákona č. 191/1950 Zb. zmenkového a šekového zákona (ďalej aj len „zákon č. 191/1950 Zb.“), § 39, § 41 Občianskeho zákonníka zák. 40/1964 Zb. (ďalej len „OZ“) a konštatoval, že zmenka predložená žalobcom, okrem údajov splatnosti, obsahuje všetky náležitosti predpísané § 75 zákona č. 191/1950 Zb. pre vlastnú zmenku. Napriek absencii údajov splatnosti je zmenka platná, keďže v zmysle § 76 ods. 2 zákona č. 191/1950 Zb. o vlastnej zmenke, v ktorej nie je údaj splatnosti, platí, že je splatná na videnie, t.j. vystaviteľ musí zmenku preplatiť pri jej predložení, pričom v súlade s § 34 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. vystaviteľ určil pre predloženie zmenky na platenie lehotu 4 rokov odo dňa vystavenia. Z predloženej zmenky je nesporné, že bola vystavená žalovanou, žalovaná uvedenú skutočnosť potvrdila. Zmenka bola v súlade s § 11 zákona č. 191/1950 Zb. indosovaná žalobcovi, ktorý tým nadobudol všetky práva zo zmenky a stal sa jej oprávneným majiteľom. Okresný súd za to, že nárok žalobcu voči žalovanej ako vystaviteľovi zmenky na zaplatenie úrokov vo výške 6 % tak, ako sú špecifikované vo výroku rozsudku, ako aj zmenkovej odmeny vo výške 1/3 % zmenkovej sumy, t.j. vo výške 5,01 Eur je dôvodný, z ktorého dôvodu návrhu žalobcu v tejto časti vyhovel.

Pokiaľ išlo o úrok vo výške 0,25 % denne, okresný súd návrh v tejto časti zamietol. Uviedol, že i keď v zmenkách splatných na videnie môže vystaviteľ v zmysle § 5 zákona č. 191/1950 Zb. stanoviť úročenie zmenkovej sumy, pričom citovaný zákon výšku úrokovej miery neupravuje, nie je jej stanovenie ponechané len na ľubovôľu vystaviteľa. Zmenka ako každý iný právny úkon, keďže zákon č. 191/1950 Zb. neobsahuje osobitnú úpravu, sa spravuje všeobecnými ustanoveniami OZ, a teda i úroková doložka obsiahnutá na zmenke musí svojim obsahom zodpovedať kritériám vyžadovaným zákonom pre platnosť právneho úkonu i z hľadiska jeho súladu s dobrými mravmi. V prípade rozporu úrokovej doložky s dobrými mravmi môže byť táto časť zmenky postihnutá absolútnou neplatnosťou podľa § 39 OZ, v spojení s § 41 OZ. Aj keď OZ neobsahuje definíciu dobrých mravov, opierajúc sa o doterajšie vymedzenie dobrých mravov právnou teóriou i súdnou praxou, možno zhrnúť, že za dobré mravy treba považovať spoločensky všeobecne uznávané nepísané pravidlá morálky a slušnosti v medziľudských vzťahoch. Právny úkon, ktorý je v rozpore s týmito zásadami, je podľa § 39 OZ postihovaný absolútnou neplatnosťou, ktorá nastáva bez ďalšieho priamo zo zákona a na absolútne neplatný právny úkon sa hľadí akoby nebol urobený. Na absolútnu neplatnosť prihliada okresný súd z úradnej povinnosti, ex officio.

Okresný súd konštatoval, že z predloženej zmenky vyplývalo, že vystaviteľom zmenky bol stanovený úrok vo výške 0,25 % denne, čo v ročnom vyjadrení predstavuje úrok vo výške 91,25 %. Je zrejmé, že zmenkový úrok, rovnako ako úrok z pôžičky alebo úveru, plní funkciu odmeny za poskytnuté peňažné prostriedky. Jeho výška preto musí zodpovedať danému účelu. Za primeranú odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov však nemožno považovať ročný úrok, ktorý sa v podstate rovná dlžnej istine, ale v takom prípade možno hovoriť už o úžere, keď takto stanovený úrok niekoľkonásobne prevyšuje úrokové sadby uplatňované bankami pri spotrebiteľských a ostatných úrokoch (voľne prístupný údaj na internetovej stránke NBS), na ktorej skutočnosti nič nemení, že úrok stanovil sám vystaviteľ, keď nie je zrejmé, či si bol vedomý následkov takéhoto konania (keď okresný súd mal z vlastnej činnosti za to, že v danom prípade zmenka predstavovala len zabezpečovací inštitút k spotrebiteľskej zmluve medzi pôvodným oprávneným zo zmenky a žalovanou). Vzhľadom na uvedené okresný súd žalobu v časti uplatnenia zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy zamietol, majúc za to, že ide o neplatnú časť právneho úkonu pre rozpor s dobrými mravmi. O trovách prvostupňového konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku zák. 99/1963 Zb. (ďalej len „OSP“) tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Žalovaná mala (pomerný) úspech vo veci,

pretože, hoci okresný súd zamietol návrh žalobcu len v časti uplatneného zmenkového úroku, vzhľadom na jeho výšku bolo potrebné pri rozhodovaní o trovách konania zohľadniť, že zmenkový úrok len za žalobcom uplatnené obdobie ku dňu rozhodnutia okresným súdom, už prevyšoval uplatnenú istinu, vrátane 6 % ročného úroku. Žalovaná si však náhradu trov konania neuplatnila a zo spisu žiadne trovy žalovanej nevyplývali.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca, a to proti výroku II/, ktorým okresný súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol, ako aj vo výroku III/ o náhrade trov konania, z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), f) OSP. Vo vzťahu k záveru prvostupňového súdu, že dohodnutý zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne je v rozpore s dobrými mravmi, a teda v tejto časti považoval zmenku za čiastočne neplatnú, poukázal na to, že zmenku vystavila žalovaná a túto dobrovoľne podpísala, pričom išlo o prejav jej slobodnej vôle. Sadzba zmenkového úroku je napísaná na zmenke a bola jej známa v čase vystavenia zmenky. V tejto súvislosti poukázal i na závery v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Obo 3/2008 zo dňa 22. októbra 2008, rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 25Cdo 1839/2000 zo dňa 22.8.2002. Žalobca zvýraznil predovšetkým nespornosť záväzku žalovanej za zmenku zaplatiť, ktorá nespornosť sa vzťahuje na celý záväzok obsiahnutý na zmenke, zmenkový úrok nevynímajúc. Záväzok žalovanej zaplatiť aj zmenkový úrok je tak platný a mal byť priznaný v súdnom konaní, o to viac, ak žalovaná žiadne námietky voči uplatnenej zmenke neformulovala. Zároveň žalobca poukázal i na rozhodnutia okresných súdov a rozsudok Krajského súdu Nitra zo dňa 3.2.2010, sp. zn. 5Co/16/2010, v ktorom súd vyslovil, že zmluvná pokuta vo výške 0,25 % z istiny za každý deň omeškania nie je neprimeraná vzhľadom na účel, ktorý zmluvná pokuta ako zabezpečovací inštitút zabezpečuje. Napriek tomu, že uvedený rozsudok sa týka inštitútu zmluvnej pokuty, ide o majetkovú sankciu, ktorá má zabezpečiť, aby zmluvná strana zaplatila riadne a včas a v prípade, ak sa tak nestane, slúžila ako sankcia za nedodržanie zmluvných podmienok. V zmenke napísaný zmenkový úrok má rovnakú funkciu ako zmluvná pokuta, preto je uvedené rozhodnutie aplikovateľné na predmetný spor. Ďalej žalobca poukázal na charakter a účel zmluvnej pokuty. Zvýraznil, že zmluvná pokuta 0,25% z istiny za každý deň omeškania vo výške 533 Eur predstavuje 1,33 Eur denne, čo nie je neprimerané účelu, ktorý bol dohodou o zmluvnej pokute účastníkmi konania sledovaný, teda včasné plnenie si povinností vlastníkmí bytov a nebytových priestorov v bytovom dome.

K doručenému odvolaniu sa žalovaná písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) za aplikácie Článku 19 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 861/2007 prejednal vec v medziach § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a za rešpektovania § 156 ods. 1, 3 OSP v spojení s § 211 ods. 2 OSP verejným vyhlásením rozsudku bol rozsudok okresného súd v napadnutom výroku II/ o zamietnutí návrhu vo zvyšnej časti a vo výroku III/ o trovách konania potvrdený ako vo výroku vecne správne rozhodnutie podľa § 219 ods. 1 OSP, v spojení s § 219 ods. 2 OSP.

Krajský súd prejednal odvolanie žalobcu proti rozsudku okresného súdu za aplikácie Článku 19 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 861/2007 bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP z dôvodu, že v danom prípade neboli kumulatívne splnené podmienky pre postup podľa § 214 ods. 1 písm. b) OSP. K procesnému postupu odvolacieho súdu sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 14Cob/74/2015-114 zo dňa 16.06.2015 s tým, že podľa § 156 ods. 1, 3 OSP v spojení s § 211 ods. 2 OSP bolo miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámené na úradnej tabuli krajského súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 18.06.2015, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline.

Podľa § 212 ods. 1 OSP, odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Krajský súd uvádza, že za aplikácie § 212 ods. 1 OSP, § 205 ods. 3 OSP posudzoval rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku len v medziach odvolacích dôvodov žalobcu, obsiahnutých v písomne podanom odvolaní zo dňa 13.10.2014 (čl. 62 a nasl. spisu), za viazanosti skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa (§ 213 ods. 1 OSP).

V súvislosti s podaným opravným prostriedkom žalobcu odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním, podľa

ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahrňuje v sebe kvalitatívnu i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, ako má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V súvislosti s odvolacími dôvodmi žalobcu vo vzťahu k napadnutému výroku, ktorým okresný súd žalobu vo zvyšku zamietol, krajský súd poukazuje na vyššie citované zákonné ust. § 219 ods. 2 OSP, ktoré je základom rozhodnutia odvolacieho súdu, keďže sa stotožňuje so skutkovými, ako i právnymi závermi obsiahnutými v odôvodnení rozsudku okresného súdu, viažucimi sa k tejto napadnutej časti a v podrobnostiach na ne odkazuje. Práve z titulu aplikácie § 219 ods. 2 OSP nebolo podľa názoru krajského súdu potrebné, aby podrobné skutočnosti skutkového a hlavne právneho charakteru, ktoré boli uvedené v odôvodnení rozsudku okresného súdu, boli opätovne uvádzané aj v dôvodoch tohto rozhodnutia krajského súdu, pretože § 219 ods. 2 OSP umožňuje, aby sa krajský súd ako súd odvolací v odôvodnení obmedzil na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia okresného súdu, ktorý postup je v súlade aj s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 08. októbra 2009, podľa ktorého...„odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (III. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvostupňového súdu ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania“. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok, potom k požiadavke riadneho odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu ako súdu odvolacieho je postačujúce odkázať na závery rozsudku okresného súdu, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a len vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalobcu zvýrazniť a doplniť na zdôraznenie správnosti prvostupňového rozhodnutia ďalšie dôvody tak, ako to vyplýva z § 219 ods. 2 OSP, čo je v zhode aj s judikatúrou Ústavného súdu SR.

Krajský súd prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvého stupňa žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke sa stotožňuje s dôvodmi týkajúcimi sa odvolaním napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, v ktorom súd prvého stupňa dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky relevantného charakteru.

Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia okresného súdu v predmetnej časti, krajský súd uvádza nasledovné.

K poukazu odvolateľa na nespornosť záväzku žalovanej za zmenku zaplatiť, ktorá sa nepochybne vzťahuje na celý záväzok obsiahnutý na zmenke, zmenkový úrok nevynímajúc, pričom žalovaná žiadne relevantné námietky voči uplatnenej zmenke neformulovala, odvolací súd poukazuje na čl. I. § 5 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb., podľa ktorého v zmenke zročnej na videnie alebo na určitý čas po videní môže vystaviteľ ustanoviť zúrokovanie zmenkovej sumy. V inej zmenke platí táto doložka za nenapísanú.

Podľa čl. I § 48 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb.

1/ majiteľ môže postihom žiadať zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokmi, ak boli dojednané.

2/ šesťpercentové úroky odo dňa zročnosti;

3/ trovy protestu a podaných správ, ako aj ostatné trovy;

4/ odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

Vo všeobecnosti však krajský súd uvádza, že prvý odsek citovaného § 48 vymedzuje, aké nároky má majiteľ zmenky pri postihu v prvom stupni, ktorý môže viesť proti všetkým zmenkovým dlžníkom bez výnimky. Majiteľ má vždy právo žiadať to, na čo zmenka znie, t.j. zmenkový peniaz, nominálnu hodnotu zmenky. Pokiaľ je prípustné úročenie zmenky podľa čl. I § 5 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb., možno

požadovať aj úroky zo zmenky vyplývajúce. Len zmenky na videnie (vistazmenky) a zmenky splatné v určenej lehote po videní (lehotné vistazmenky), nemajú pri vystavení splatnosť exaktne stanovenú, pretože tá je závislá na činnosti majiteľa zmenky v budúcnosti. Preto len tu sa pripúšťa úročenie. Úroková sadzba musí zo zmenky vyplývať, a to od počiatku.

Dikciu vyplývajúcu z čl. I § 48 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. „boli dojednané“ nemožno brať doslova, a nie je dôvod predstavovať si za tým určitú zmluvu, ale len skutočnosť, že výstavca zmenku na videnie alebo lehotnú zmenku vystavil s úrokovou doložkou a remitent ju prevzal. Z uvedeného sa nestotožnil odvolací súd s názorom odvolateľa, že úroková doložka obsiahnutá na zmenke spĺňa rovnakú funkciu ako zmluvná pokuta.

Začiatok úročenia zmenkovej sumy nemožno regulérne stanoviť na dátum spadajúci do doby pred vystavením zmenky. Začiatok doby úročenia zmenkovej sumy nie je prípustné stanoviť ani na dátum neexistujúci alebo na dátum nemožný. Zákon však opomína otázku, dokedy sa zmenková suma v dôsledku opatrenia zmenky relevantnou úrokovou doložkou úročí. Vzhľadom k tomu, že počiatok lehoty úročenia zmenkovej sumy je v dispozícii zostaviteľa úrokovej doložky a zo zákona nemožno vyvodiť žiadnu prekážku, ktorá by bránila v dispozícii s dobou ukončenia lehoty úročenia zmenkovej sumy, nemalo by byť stanovenie ukončenia lehoty úročenia zmenkovej sumy považované za neúčinné. Odvolací súd je toho názoru, že koniec lehoty úročenia zmenkovej sumy úrokovou doložkou však nemožno stanoviť ľubovoľne, teda záver lehoty nemožno stanoviť na dátum neexistujúci alebo na dátum nemožný. Koniec lehoty úročenia zmenkovej sumy úrokovou doložkou nemožno rovnako určiť tak, aby bol situovaný do doby po splatnosti zmenkovej pohľadávky. Tým nie je však dotknutá požiadavka veriteľa na úročenie pohľadávky až do okamihu zaplatenia, pretože uhradzovaciu funkciu od splatnosti zmenkovej pohľadávky do doby zaplatenia zmenkového dlhu od dohodnutých úrokov, preberajú zákonné šesťpercentné úroky, ktoré sú v súlade s obsahom ust. § 48 a § 49 Článku I zákona č. 191/1950 Zb. súčasťou postihového zmenkového plnenia.

Z vyššie uvedeného záveru, v spojení s dôvodmi vyjadrenými dostatočne v napadnutom rozsudku, preto postupoval a rozhodol správne prvostupňový súd, keď napadnutým výrokom žalobu v časti o zaplatenie zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne, t.j. vo zvyšnej časti zamietol.

Výrok III/ o trovách prvostupňového konania nebol z osobitných vecno-právnych dôvodov napadnutý a tento bol ako závislý výrok od výsledku prvostupňového konania rovnako krajským súdom potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa § 219 ods. 1, 2 OSP.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 142 ods. 1, § 151 ods. 1, 2, 8 OSP v spojení s čl. 16 Nariadenia. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorá neuskutočnila návrh na priznanie trov odvolacieho konania a v konečnom dôsledku ani vznik takýchto trov z obsahu spisu nevyplýval, preto bolo krajským súdom rozhodnuté tak, že žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie odvolací súd prijal hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.